

साध्वसाधुनी विभजन्व्यवस्थापयन् राजाचैन्नस्यात् तदाहोमूर्याभावे तमउव तमसीव नकिंचनकर्तव्याकर्तव्ये प्रज्ञायेत प्रतीयेत ॥ तमइतिप्रथमार्थेसप्तमी अकारांतमश
ब्दस्यतमेइतिसप्तम्यंत ॥ तमस्यपितमंतथेतिद्विरूपकोशात् ॥ ३६ ॥ राजानि जीवत्यपि तववचनं वयंनानातिक्रमाम ॥ अतइदानीमपि त्वमेवगतिरिति वसिष्ठप्रति सर्वेषा
मुक्तिः॥३७॥ सत्वंनोस्माकं वृत्तं कृत्यं नृपंविना प्रमुष्टमितिशेषः॥ तादृशंवीक्ष्य राष्ट्रंवेदं तंविनाऽरण्यभूतसमीक्ष्येक्ष्वाकुसुतं भरतं तथान्यंवा कंचिद्राजानमभिपेचय ॥३८॥

अहोतमइवेदंस्यान्नप्रज्ञायेतकिंचन ॥ राजाचैन्नभवेद्धोकेविभजन्साध्वसाधुनी ॥ ३६ ॥ जीवत्यपिमहाराजतवैववचनं वयं ॥ ना
तिक्रमामहेसर्वेवेलांप्राप्येवसागरः ॥ ३७ ॥ सनःसमीक्ष्यद्विजवर्यवृत्तंनृपंविनाराष्ट्रमरण्यभूतं ॥ कुमारमिक्ष्वाकुसुतंतथान्यंत्वमेव
राजानमिहाभिपेचय ॥ ३८ ॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे अयो० सप्तपष्ठितमःसर्गः॥ ६७ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ तेषांतद्वचनंश्रु
त्वावसिष्ठःप्रत्युवाचह ॥ मित्रामात्यजनान्सर्वान्ब्राह्मणांस्तानिदंवचः ॥ १ ॥ यदसौमातुलकुलेदत्तराज्यःपरंसुखी ॥ भरतोवसतिभ्रा
त्राशत्रुघ्नेनमुदान्वितः ॥ २ ॥ तच्छ्रीघ्रंजवनादूतागच्छंतुत्वरितंहयैः ॥ आनेतुंभ्रातरौवीरौकिंसमीक्षामहेवयं ॥ ३ ॥ गच्छंत्वितिततःसर्वे
वसिष्ठंवाक्यमब्रुवन् ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वावसिष्ठोवाक्यमब्रवीत् ॥ ४ ॥ एहिसिद्धार्थविजयजयंताशोकनंदन ॥ श्रूयतामतिकर्तव्यंस
र्वानेवब्रवीमिवः ॥ ५ ॥ पुरंराजगृहंगत्वाशीघ्रंशीघ्रजवैहयैः ॥ त्यक्तशोकैरिदंवाच्यःशासनाद्भरतोमम ॥ ६ ॥ इतिरामाभिरा० अयो० सप्तप
ष्ठितमःसर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मित्रामात्यजनाः सुमंत्रादयः ॥ ब्राह्मणामार्कंडेयादयः ॥ १ ॥ ययस्माद्राज्ञा कैकेयीवचनादत्तराज्योभरतोमा
तुलकुलेवसति ॥ २ ॥ अतस्तावानेतुं दूतागच्छंतु वयंकिंसमीक्षामहे विचारयाभहे ॥ राजैवभरतराज्यस्यनिश्चितत्वादितिभावः ॥ ३ ॥ मंत्रिणोवसिष्ठवाक्यमनुजानंति
गच्छंत्विति ॥ ४ ॥ सिद्धार्थादयोमंत्रिसमाननामानोदूतानमंत्रिणइत्याहुः ॥ अन्येतु मंत्रिणोदूताश्वमेइत्याहुः ॥ इतिकर्तव्यं गतेर्युष्माभिरनुष्ठेयकृत्यजातं ॥ ५ ॥ शीघ्रजवै
रतिवेगैः ॥ ममशासनाद्भरतोवाच्यइत्यन्वयः ॥ ६ ॥